

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

29/05/2013

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:

Λατινικά

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Όλα είναι αξιοθρήνητα στους εμφύλιους πολέμους αλλά τίποτα (δεν είναι) πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους από ό,τι συνήθως, ώστε, ακόμη και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται από ανάγκη να γίνουν. Πράγματι οι εκβάσεις των εμφύλιων πολέμων είναι τέτοιες πάντα, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά, τα οποία θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μην βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος που να μην ομολογήσει.

B1. bellum civile

miserrimum

ipsum

victoribus

feroci

talis

exitu

earum

auxilium

auctoritas

plus
huic
castrorum
stultam

B2. reddidisti

sunto
cogeretur
faciendum
vult
obsequentur
peperisti
animadversum-animadversu
dixerint
intellexisse
perveniebatis
intende
vidissemus
fatebuntur

Γ1α.

miserius: κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου συνδετικού ρήματος est

ferociores: κατηγορούμενο στο αντικείμενο victores (απόλυτη σύγκριση)

bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus

iis: αντικείμενο στο ρήμα obsequatur

id: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο factum esse (ετεροπροσωπία)

fore: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα intellego

coniurationem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο esse factam (ετεροπροσωπία)

Γ1β.

in bellis, quae civilia sunt (erant).

Γ1γ.

Cicero scripsit bellorum enim civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ2α. Δευτερεύουσα παραχωρητική επιρρηματική πρόταση, εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που, κι αν δεχθούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας πρότασης, συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα (non sint), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (άμεσα από το cogantur, έμμεσα από το reddit: ενεστώτας) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2β. δευτερεύουσα αναφορική πρόταση που λειτουργεί ως προσδιοριστική στο ea. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, λόγω έλξης από την υποτακτική fiant που προηγείται, συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα (velit), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (άμεσα από το fiant, έμμεσα από το sunt: ενεστώτας) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2γ.

Στον εξαρτημένο λόγο:

υπόθεση: si iste in Manliana castra pervenerit (υποτακτική παρακειμένου)

απόδοση: neminem tam stultum fore (απαρέμφατο μέλλοντα)

Στον ευθύ (ανεξάρτητο) λόγο:

υπόθεση : si iste in Manliana castra pervenerit (οριστική συντ. μέλλοντα)

απόδοση : nemo tam stultus erit (οριστική μέλλοντα)

Ο υποθετικός λόγος ανήκει στο α' είδος και δηλώνει υπόθεση ανοιχτή στο μέλλον.

Υπόθεση δυνατή / πιθανή στο παρόν - μέλλον

υπόθεση: si iste in Manliana castra perveniat

απόδοση: nemo tam stultus sit